

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

flerunt. Sed dicitis. Q̄es q̄runt h̄ gaude dicendū q̄ superbia non oīl ex virtutib⁹ sic re ⁊ letari. Audite qd iura dicāt. Non qd ex causa p̄ se sed sic ex causa p̄ accidens in⁹ fiat s̄z quid fieri debeat p̄siderandū est. q̄. q̄lancū aliq̄s ex virtutib⁹ occasiones sup̄ q̄. q̄. Blia ep̄i. Et de electioe. Lū causā. et. f. d' officio p̄sideris. S̄z licet. Nam si maior p̄s militū regis fuisse eius aduersario: nō tñ valeret excusatio vnius illoꝝ si diceret. Fere oēs sic faciunt. Expone r̄c. notādo il lūd Aug. Non p̄pterea min⁹ ardebut q̄ cū multis ardebunt.

Dñica. xj. post Trinitatis
Sermo. j.

O Mnis qui se

exaltat humiliabit. ⁊ q̄ se hūi lat exaltabit Lu. xvij. Tradit⁹ di vob⁹ in p̄mis qd ⁊ accepti/qm ch̄s mor tuus ē p̄ p̄cis no. j. L. o. xv. Nibil efficaci us ad nos h̄uiliandoꝝ q̄ p̄sideratio h̄uili tatis ch̄i q̄ p̄n̄is p̄cis mortu⁹. ybi sunt tria p̄sideranda.

Primum redemptoris dignitas veneranda. L. o. xv.

Secundū redemptionis gloria m̄orū da. mortuus est.

Tertiū mortis hui⁹ causalitas ponde randa. p̄ p̄cis n̄is. De his trib⁹. j. Pef. ij. L. o. semel. p̄ p̄cis n̄is mortu⁹ est. iu stus. p̄ iniustis vt nos r̄c.

Prim⁹ r̄c. An supbia sit p̄ctū mortale. Q̄. nō. Q̄ p̄ctū mortale h̄riat p̄tū. sed supbia nō:mo oris ex p̄ture. q̄. vt dīc Greg. xxij. mō. Aliq̄n h̄o ex sumis cele stib⁹ p̄tū intumescit. Cōtra Greg. in eodē lib. dicit. Evidētissimū signū re probor⁹ supbia ē. Rūdet tho. q. h̄. q. clxij. Supbia ip̄portat defectū subiectiōis ad de um. Jō. L. o. dī. Initū supbie hoīs est apostatare a dō inq̄stū aliq̄s se extollit sup id qd ē sibi p̄fici fīm diuina regulā v̄l'mē, sura. Hoc aut̄ qd ē nō subdi deo h̄z rōneꝝ p̄ci mortaliō supbia fīm gen⁹ suu ē p̄ctū mortale. Sīc tñ in alijs q̄ sunt ex ḡne suo mortalia sunt aliq̄ mor⁹ veniales ppter eo, rū impfectionē q̄ sc̄z p̄ueniunt rōnis iudi cium ⁊ sunt ppter eius consensū. Ita ⁊ circa supbiā accidit. Ad illud aut̄ qd ob̄jectūt

dicendū q̄ superbia non oīl ex virtutib⁹ sic ex causa p̄ se sed sic ex causa p̄ accidens in⁹

q̄lancū aliq̄s ex virtutib⁹ occasiones sup̄

bie sumit. Nibil aut̄ p̄hibet q̄n vnum h̄riū

in sit alterius cā. vt patz. viij. Eth. Hec

tho. Pro fun. p̄mitte qd illud est marie

virtuti h̄riū qd deo reverentia subtrahit.

cūusmodi est supbia: ad quā etiā rō natu

ralis nos ostendit esse obligatos; ⁊ ad quā

etiā tā poete q̄ phi inducit. Vergilius i

georgicis. In p̄mis vengrare deos. Et art

stoteles. viij. ethic. Deo null⁹ reddi p̄t cō

dignus honos. Graue igifē p̄ctū nō subij

ci deo qd ac supbia p̄tinet. Lū ḡ q̄ritur

In supbia r̄c. Dic m. vt s. Et q̄ conclude

qm̄ nō sine cā dī. L. o. x. Odibilis ē coram

deo ⁊ hominib⁹ supbia. Nā vt dicit theo/

philus vbi s. Supbia h̄riat diuine dilec

ctioni inq̄stū. s. supbus non se subjecit diu

mine regule p̄ue debz. Et etiā qnq̄s dilec

tiōi p̄sumti inq̄ntū inordinate se prefert

p̄ximo aut̄ ab ei⁹ subiectione se subtrahit i

q̄ dero gaf diuine regule. Audite o supbi ⁊

rebelleſ deo arg⁹ ecclēſie ⁊ bis q̄b̄ obedie

re tenem̄. O filij rebelleſ parentib⁹ o chri

stiani rebelleſ ecclāſticis p̄latistz̄ vob⁹

ipſos extollit. Lerte tandem in infelixum

dep̄memini. Figura Nūeri. xv. In cho

re dathan ⁊ abiron rebellib⁹ moyſi quos

terra absorbit p̄s. Oculos superbo;um

humiliabis.

Ecund⁹ ar. In euangelio p̄ exemplū

pharisei ⁊ publicani instruimur q̄tū

valet humiliatis ⁊ sit detestabilis super h

bia. vbi sunt tria diligent p̄siderāda ⁊ se⁹

pius attendenda.

Primum ē pharisei p̄sumptio detestāda.

Scdm publicani humiliatio cōmēdāda.

Tertium est vtriusq̄ conclusio memo

randa. In hoc sermone dicendū de primo

quod tangit cum dīc. Pharisaeus stās

hec apud se orabat. De⁹ gratias tibi ago

quia nō sum r̄c. vſq; que possideo. Then

ophilus. Apud se orabat quasi non apud

deum: quia ad se redibat per peccatum su

perbie. Apparet autem ex euangelio sua p̄

sumptio detestanda.

Primo q̄ se iustificabat.

Scdo q̄ alios indicabat.

Tertio q̄ alios se p̄ferbat.

Dominica XI. post Trinita.

Primo tc. Iactas se de duabz pribz in **T**erti ar. Aud. tc. Et certe multum sticie q̄ sunt: declinare a malo; et facere hō. **E**ccl̄a p̄dlosa supbia. Accēdite qm̄ circa nū. Un̄ dicebat. Nō sum sicut ceteri homī maī p̄iculū p̄tis. xlj. vi. Quiesca raptore: iniusti: adulteri. si uno bis i lab̄ m̄us. Et ff. q̄ carboniano edicero. l. j. S. Si bat̄o: decias do oīm qui possideo. Hale hs. Aia aut̄ eit corpe nobilior: ideo maḡ q̄ p̄cecep̄t ut on̄derer se iustū esse. Debu cauendū est aie p̄iculū q̄ corporis. Accēdite it em̄ incipe ab accusatiōe sui: fm̄ illō D̄ Pro inquā. Si sciret̄ q̄ oēs q̄q̄t iuerūt p̄ viā uer. xvij. Just̄ in p̄ncipio accusator ē sui. aliquā ceciderūt in barathru: nōne talē viam fugeret̄. Expone: qm̄ viā supbie est p̄ quā oēs cadūt in infernū. Proner. xvij. Qui altā facit domū suam q̄rit ruinā.

Sed q̄quia alios iudicabat et accusabat am fugeret̄. Sermo. ii. p dñica. xi. post Trinitat̄

Omnis qui se tc. Ego sum minim⁹ ap̄loꝝ q̄ nō sum dign⁹ vocari ap̄lus: qm̄ p̄secutus sum eccliam dei. j. L̄o. xv. Ima sunt ibi notanda.

Primū apostoli p̄funda humiliatio Ego sum minimus apostolox.

Secundū humiliatiōis plenissima exp̄ssio. q̄ Tertiū hui⁹ exp̄ssiois ali⁹ (nō sum tc. signata ratio. qm̄ p̄secut⁹ tc.)

Propter pdicta dicebat. j. Tim. i. p̄i⁹ fui blasphem⁹ et p̄secutor et tumultuoso: sed misericordiam dei p̄secut⁹ fui. Et. j. Tim. ii. p̄toꝝ p̄m⁹ ego sum: sed misericordiam coninficit. **E**xemplū in vita sp̄a. Senex qdaz dixit. Qm̄ cogitatio superbie vel vane gl̄ie ipugnat: p̄scrutare teipm̄: si oia mādata dei seruas: si inimicos diliḡ: si gaudes in glia inimici et p̄tristari in detectiōe ei⁹. Et hoc q̄ acceperisse merit⁹ putat. Aut certe cū iaciat se h̄ze qd̄ nō bñt. Aut despexit̄ ce teris singulariter appetit̄ videri h̄zi quod videntē ad extrema: eps loci illi⁹ credēt̄ ea sc̄am: psonalr v̄ltauit cū sacramentis. Et dixit circumstātibz Herito dies ista eēt celebrāda in q̄ ista yḡe deuota ē moriturā. Illa hec sp̄ba audiens: sibi p̄i cōplacuit sic et solita erat. Et sic obiit. Et ifra spacii triginta diez appuit ep̄o dicens se dānata ppter suj̄p̄i cōplacentiā et supbia quā habuit in extremis. Un̄ Ber. Multo melius est esse p̄tore h̄mle q̄ iustū arrogātē. Qd̄ a dño apte on̄dit vbi phariseus et publicanus in exemplū inducunt̄. Un̄ qdā. Inq̄ nat egregios adiūcta supbia mores.